

Értékeink

1. Felnővekvő nemzedékek (gyermek, ifjúság)

Együttünk megkíséreljük felhívni a figyelmet fordítva a felnővekvő nemzedékek nevelésére, megtartására és szolgálására. Jézus példáját követve az egyház Istenhez vezet a fiatalokat. Olyan környezetet teremt a közösségekben, amelyek erősítik magukat. Választ ad a kérdésekre számukra érthető nyelven. Lehetővé teszi a biztosítást számukra lelki ajándékaink fejlesztésére és gyakorlására. Hivatást ad a generációk között, és azon dolgozik, hogy a közösségekben élő korosztályok elfogadják, megőrizsék és tiszteljék egymást. (Mal 4:5-6)

2. Odaszánt lelki tagok (lelkiség)

A gyülekezeti tagok személyes lelki életüknek megújulásra a közösségi reformáció legfontosabb feladata (Róm 8:13; Ef 4:23). Fontossági sorrendünk első helyén Krisztussal való személyes kapcsolatunk áll (Jn 15:4-5). Ezt képviseljük napi időbeosztásunk, amelyben elkíséreljük a személyes és a családi imaalkalmaknak, a Biblia módszeres tanulmányozásának a szombatiskolai vezérfonal alapján és E.G White irodalom rendszeres olvasásának. Mivel az életre készülőnk, egyensúlyt tartunk Jézus eljuttatására való felkészülésünk és mindennapi közhelyes teljesítésével. Hiteles, megújult személyes lelki életünk első megnyilvánulásaként, a magas adventista normák szerinti példát adó életmódot vállaljuk. (1Jn 2:15-16; Mt 23:25-26; Gal 5:20).

3. Az elveszett ember életének számára (evangelizálás)

Az elveszett emberek fontosak Isten számára és ennélfogva, számunkra is. Gondosan megvizsgáljuk, hogy mennyire hatékonyak az elveszett emberekre, sokkal inkább, mintsem magunkra vagy gyülekezeti tagjainkra. Vezetők és lelkiszerzők összefogva minden gyülekezeti taggal, barátságokat építenek az elveszett emberekkel, arra törekednek, hogy Jézushoz vezessék őket. Forrásainkban, például, időben és erőfeszítésben elsősorban az, hogy az elveszett embereket Istenhez vezessék. (Lk 15:4-6. Mt 28:18-20) Jézus példáját követve az embereket ösztönözni eladni, ahol vannak, kielégítő és teljesítőket. (1Kor 9:19-23). Műszerekben a kreativitást és sokféle lehetőséget, magatartásban a konzervatív értékeket részesítjük előnyben.

4. Istentisztelet, tiszta, biblikus tanítás

Az istentisztelet belső, lelki magatartás (Jn 4:25-24), krisztusközpontú életforma, amely átfogja munkánkat, családi és közösségi életünket a hétköznapi napokban is. (Róm 12:1-2; Jak 1:27.) Ezért valljuk, hogy személyes életünk ugyanolyan normák irányát követi, mint amilyeneket a szombati alkalmainkon is látni szeretnénk. Minden szombaton közösségekben imádjuk Istent, dicsőítjük őt szolgálatainkkal (Ef 5:19; Kol 3:16) és adományainkkal (Mal 3:10; Zsolt 50:14). Isten jelenlétének megtapasztalása a bűnbánat, a megbocsátás és a közösségek és a közösségek elfogadásának útja. (Ámos 6:1-4) A közösségi istentiszteletünk tartjuk a nyitott, lelki, családi, ösztönző, dinamikus, és a közösségi tanítás számára érthető, változatos formákat és a tagok sokféle lelki ajándékainak megfelelő szolgálatakat. Egyensúlyban van az élet és a hűség, az Isten iránti tisztelet kifejezésével és az őgy szavakban, magatartásban, mint első megjelenésben.

Az ígértetés biblikusak, krisztusközpontúak és az alapvető adventista értékeket képviselik. Formai megjelenésükben szívesen használják a mai nyelven a mai ember szokásaitól igazodva, kreatív és technikai eszközök felhasználását is.

5. Kapcsolatok (személyes kapcsolatok)

Együnk bizalmat nyújt minden ember számára. Tiszteletben tartjuk a különbségeket és tartózkodunk a kritizálástól és bántóskodástól lelkétől (Gal 6:4; Mt 7:1-5; Jn 13:34-35), miközben kötelességünknek tartjuk a személynélmondott feddést is (Gal 5:13-23; Ez 33:7-9). Ártalmunkat találjuk a különbözőségben és a vágyunk (1Kor 12:6; Róm 14:5-6; 12-13), az Adventista világegyház által elfogadott 28 hitvallás keretein belül. Többszörösen támogatjuk minden ember elfogadását és azáltal, hogy ártalmatlanul és nyíltan beszélünk, ahol az emberek bocsánatot kérnek és reménykedget találnak. Mindezt abban a tudatban tesszük, hogy Isten a szavakat vizsgálja (1Sám 16:7) és emberi kapcsolatainkat továbbra is értékelni valószínűleg vagy valójában igazunk bűnös vagy valójában igazunk bűnös. (Mt 18:23-23:23; Jak 2:12-13)

Elköteleztük magunkat, hogy úgy beszéljünk egymással, mint Jézus tenné, és az Ő tanácsait követve oldjuk meg a vitahelyzeteket. (ApCsel 2:42-47. Mt 18:15-17.)